

tillige vil lade Muligheden aaben, maaskee at henvende Opmærksomheden mere paa Understøttelsen af fuldt udviklede Kunstnere, end paa Optragelsen af unge Kunstnere i visse Retninger, og det er Noget, jeg heller ikke kan andet end finde i og for sig heldigt. Skjøndt jeg derfor, som sagt, maa beklage, at Antallet af de kongeligt ansatte Embedsmænd, det vil sige Professorerne, er blevet indskrænket, vil jeg dog, Alt vel overveiet, ikke kunne have Noget imod at gaae ind paa det af dette ærede Mindretal stillede Forslag. Jeg har imidlertid tilladt mig dertil at stille et Underændringsforslag, som i og for sig er meget ubetydeligt. Jeg maa dog strax bemærke, at i een Henseende er der indløbet en lille Feil — det er ikke fra Trykkeriets Side — idet der nemlig deri er udeladt, at Professorerne skulle ansættes af Kongen, og dersom derfor Underændringsforslaget skulde blive vedtaget, vil jeg tillade mig til tredie Behandling at foreslaae, at dette tilføies. Tvørvigt er, som sagt, Forskjellen overordentlig lille. De to ærede Forslagsstillere have fattet Kjærlighed til Navnet „Førstelærer“. Jeg troer, det egentlig staaer i hemmelig Forbindelse med den ene ærede Rigsdagsmands (Fallesens) Kjærlighed til danske Venævnelser; han har meent, at „Professor“ var ubandst og har derfor ønsket „Førstelærer“ sat istedet derfor. „Førstelærer“ passer imidlertid ifølge dansk Sprogbrug ikke her i denne Forstand; thi hvor man taler om en Førstelærer, forudsætter man derefter, at der ogsaa følger en Anden-, Tredie-, Fjerde- og Femtelærer. Det er nu engang saaledes optaget i dansk Sprogbrug og anvendes i mangfoldige Forhold — men her er det ikke Tilfældet; her nævnes „Førstelærer“ og saa kommer der Punctum, indtræder der en formelig Pause, idet der mangler Anden-, Tredielærer o. s. v., som skulde komme bagefter. Da disse nu ikke have her, troer jeg saaledes, at denne Venævnelse ikke passer her. Vilde man absolut have en passende Venævnelse, maatte det efter min Mening være Overlærer; det vilde man kunne bruge, men jeg seer virkelig ingen Anledning til, at man ikke her skulde beholde den gamle Venævnelse, Professor. De ved Universitetet ansatte Lærere benævnes jo Professorer, og da det er Lærerne ved Kunststøi-

skolen, hvorom der her er Tale, kan jeg ikke see nogen Grund til at forandre denne Benævnelse. Jeg haaber ogsaa, at det ærede Mindretal ikke i den Grad skulde være blevet indtaget af Venævnelsen „Førstelærer“, at det for dets Skyld skulde blive uvilligt stemt mod mit Ændringsforslag, hvis det skulde blive vedtaget; det er jo som sagt en meget ubetydelig Forskjel. Hvis Thinget skulde ønske Venævnelsen Førstelærer, vilde jeg beklage det, fordi det let kunde forstaaes saaledes, som om man ikke vilde sætte Kunstakademiets Lærere jevnfides Universitetets; men jeg skal finde mig deri.

Jeg har dernæst tilladt mig at stille et Ændringsforslag til det andet Stykke af det samme Mindretals Forslag, men det indbefattes jo tildeels under Forslaget under Nr. 1. Det forekommer mig nemlig, at de ærede Forslagsstillere gaae de nu ansatte Professorer meget for nær. Vi ere hidtil ved Behandlingen af alle Lønningslove bestandig gaaede ud fra, at Mandens Alderstillaag begynder at løbe fra hans Ansættelsestid; men derfra afviger imidlertid de ærede Forslagsstillere, idet de foreslaae en senere Tid, hvorfra Alderstillaaget skal begynde at løbe, nemlig fra 1ste April 1862. Dette er allerede meget strengt, men det er en Strenghed, som idetmindste deelsviis kan finde sin Berettigelse deri, at Gagerne forholdsviis ere betydelig forøgede, om end Sætterne ikke ere betydelige; men derved troer jeg ogsaa, der var al Anledning til, at standse, idet jeg ikke indseer, at der her er mindste Grund til at opføre en særlig Lønningsbestemmelse for de nu ansatte Professorer. Der er tillige her en Forskjel mellem „Førstelærer“ og „Professor“, som kan frembringe Vanskeligheder. Sæt nu, at man kommer dertil, at der kun er tre Professorer tilbage; saa ere de jo i Virkeligheden de samme, som de ærede Rigsdagsmænd kalde „Førstelærer“; skal man saa afstedige dem som „Professorer“ og ansætte dem som „Førstelærere“? Det vilde dog virkelig være underligt, naar man ønskede, at de fremdeles skulde udøve deres Virksomhed. Hertil kommer ogsaa, at selv om de tre, der bleve tilbage, bleve kaldte „Førstelærere“, vilde de blive lønne paa en anden Maade end de senere kommende Førstelærere. Jeg har strakt